

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 160. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm4190/facsimile.pdf (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

synderlig for ham, fandt han til sin store Forbavselse ej mindste Bifald; og da han endte med at anklage baade Politikammeret og Statsraadet, blev det alle hans Uvenner klart, at nu maatte det briste eller bære.

Den første, som vovede til Gjengjæld at anklage Robespierre, var Cambon, en protestantisk Kjøbmand fra Montpellier, en meget tvetydig Person for Resten, der som Medlem af Revolutions-Raadet havde bestyret Finanserne, men som nu raabte: »Det er Tid at sige den rene Sandhed: en Enkeltmand tilintetgjør alle Konventets Beslutninger, og det er Robespierre!» — »Ja», raabte Billaud-Varennes, »nu maa alle Masker rives af; og nu raabte man det samme i Munden paa hinanden, medens Robespierre stammede og turde ikke nævne dem, han egentlig vilde anklage; men med alt det kom man dog ikke videre den Dag end til at beslutte: Robespierres Tale skulde ikke trykkes og sendes om, men undersøges.

Robespierre var glad, han slap, og styrtede hen til Jakobiner-Klubben, hvor han fandt sig omringet af alle sine Tilbedere og Redskaber, hvor især Henriot, National-Gardens Anfører, lovede ham at gjøre kort Proces, og da han rørende sagde: »Velan, mine Venner! gaar paa og frelser Friheden endnu en Gang! men glipper det, da skal I se mig drikke Skarntyde-Saften«, da raabte den berømte Maler David: »Jeg drikker den med dig.«

Endnu denne sidste Dag var Guillotinen i den ønskeligste Gang og skaffede blandt andet to unge Digtere ud af Verden, [André] Chénier og Roucher, som vel ingen offentlig Post havde beklædt eller virksom deltaget i den store Trætte, men havde dog gjort sig mistænkte for ej at ynde Blodbadene og beskyldtes saa for at stemple i Fængslet.

Den 9de Thermidor skulde Slaget staa. Robespierres dristigste Venner raadte ham at lade Modstanderne tage ved Vingebenet Aftenen eller Natten før; men det turde han ikke, alt skulde have Skin af Lovlighed: St. Just.

